

מ"ת 49317/03/24 - מדינת ישראל נגד בדוי חמו, חסן מסארוה, מוחמד חמו, מוחמד מסארוה, אמין מכאוי (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 49317-03-24 מדינת ישראל נ' חמו(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 224651/2023

לפני מבקשת נגד משיבים	כבוד השופט אבי וסטרמן	מדינת ישראל
		1. בדוי חמו
		2. חסן מסארוה
		3. מוחמד חמו
		4. מוחמד מסארוה
		5. אמין מכאוי (עציר)

ב"כ המבקשת, עו"ד נלי מורן מאני

ב"כ המשיב 5, עו"ד שוקרי אבו טביק ועו"ד חי אוזן

החלטה - משיב 5

לפני בקשה להורות על מעצרו של משיב 5 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום

1. כתב האישום שבנדון הוגש נגד המשיב ו- 4 אחרים. המשיב הוא **נאשם 5** בכתב האישום, ומיוחסת לו, במסגרת **האישום הראשון**, עבירה של סחר בסם מסוכן בצוותא.

לפי הנתען באישום זה, ביום 5.4.23 בא נאשם 1 בדברים עם סוכן משטרת סמוי (להלן: **הסוכן**), לגבי סמים; הסוכן שאל את משיב 1 אילו סוגים של סם מסוכן מסוג "אקסטוט" הוא מחזיק ומה מחירם; משיב 1 השיב לו, הציג לו טבליה לדוגמא וציין את עלותה.

בהמשך, ביום 25.4.23 יצר הסוכן קשר עם משיב 1, וביקש לרכוש ממנו 300 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA. בהמשך לשיחות נוספות ביניהם, תיאמו השניים להיפגש בחניון סמוך לביתו של משיב 1. החל מאותו מועד, עמד משיב 1 בקשר עם **משיב 5**, שהינו קרוב משפחתו, וקשר עמו קשר לספק את הסמים כדי למכרם לסוכן.

עמוד 1

ביום 27.4.23 בסמוך לשעה 16:30 העביר **משיב 5** למשיב 1, שלוש שקיות ובהן 295 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA; בסמוך לשעה האמורה, הגיע הסוכן לנקודת המפגש עליה סיכם עם משיב 1; משיב 1 נכנס לרכבו של הסוכן, העביר לידיו את הסם המסוכן, והסוכן העביר לו את התמורה בסך 7,200 ₪.

טענות ב"כ הצדדים

2. המבקשת טוענת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב 5, המתבססות על תוכן של שיחות טלפון שביצע עם משיב 1 באמצעות מכשיר טלפון שבבעלות אשתו של משיב 5; והשוואת קולות בין השיחות האמורות לבין חקירותיו של משיב 5, בה זוהה משיב 5.

עוד טוענת המבקשת כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות; כי הכלל בעבירות של סחר בסמים הוא מעצר; וכי לחובתו של משיב 5 שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים, בגין אף ריצה מאסרים בפועל.

3. ב"כ המשיב טוענים כי קיימת חולשה ממשית בראיות: המשיב 5 והסוכן לא נפגשו ולא שוחחו כלל; לא ניתן לבסס את העבירה המיוחסת על פי השיחות שקוימו בין המשיב 1 לבין המשיב 5 לאור הנאמר בהן, ולא קיימות ראיות נוספות הקושרות את המשיב לאישום זה. עוד נטען כי לא ניתן לסמוך על זיהוי קולו של משיב 5 בשיחות, בהיעדר חוות דעת. בנסיבות אלה, טוען ב"כ המשיב כי יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר בדמות מעצר בית.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

4. כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/17 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18)).

5. אין חולק על כך שהמשיב 5 לא עמד בקשר כלשהו עם הסוכן; לטענת המבקשת, מעורבותו של משיב 5 בביצוע העבירה באה לידי ביטוי בקשר הטלפוני בינו לבין משיב 1 בסמוך לפני ביצוע העסקה לצורך תיאום הספקת הסמים, קשר ממנו היא למדה כי בהמשך לכך העביר משיב 5 למשיב 1 את הסמים, אשר משיב 1 מכר מיד לאחר מכן לסוכן.

6. על רקע זה, חולקים ב"כ המשיב 5 על קיומן של ראיות לכאורה בשני היבטים: ראשית, לטענתם, המשיב 5 אינו מי שתועד, בשיחות הרלוונטיות, כמשוחח עם משיב 1; שנית, נטען כי אף אם אכן מדובר במשיב 5, הרי שאין בתוכן השיחות וביתר הראיות שהוצגו כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת לו.

האם המשיב 5 הוא המתועד בשיחות הרלוונטיות שנקלטו בהאזנות הסתר ?

7. מנוי הטלפון מולו ניהל משיב 1 את השיחות דנן, מספרו **053-4704420** (להלן: המנוי המסתיים בספרות **4420**). המשיב 5 מסר בחקירתו מיום 10.3.24 (שורות 322-329) כי אשתו משלמת עבור קו הטלפון שלו. כמו כן, אישר כי המנוי הנ"ל רשום על שם אשתו. לעניין זה אפנה גם לתדפיס בעלויות עדכני ליום 8.8.21 לגבי המנוי האמור, הרשום ע"ש דלאל אקבולוט; המשיב מסר בחקירתו מיום 10.3.24 (שורה 22) כי שם אשתו דלאל ואישר כי שם משפחתה הקודם הוא אקבולוט (שורות 334-339).

הגם שאין חולק כי מספר המנוי האמור רשום על שם אשתו של המשיב, הרי שבחקירתו הנ"ל, משנשאל מה מספר הטלפון שלה, מסר מספר אחר (שורות 29-30).

יצוין כי המנוי המסתיים בספרות 4420 נרשם כמספר הטלפון של משיב 5 בכותרת הודעות שמסר במשטרה (בעניין אחר) בימים 29.7.23 ו-7.8.23; משנאמר למשיב בחקירתו הנוכחית כי מדובר במספר שמסר לחוקר בחקירה קודמת, אמר שאינו זוכר (שורה 331) ובהמשך שלל את האפשרות שנתן את המספר (שורה 341).

8. בנוסף, בחומר החקירה מזכר השוואת קולות בין קולו של המשיב בחקירה לבין שיחות שבוצעו באמצעות המנוי המסתיים בספרות 4420 בחודשים מאי ויולי 2023, קרי - לאחר ביצוע העבירה המיוחסת דנן; לפי האמור במזכר, נמצא כי הקול הינו זהה.

9. המשיב, בחקירתו מיום 6.3.24 טען כי אינו זוכר מה מספר הטלפון שלו מאחר והוא סובל מבעיית זיכרון (שורות 12-14); כך גם בחקירתו מיום 10.3.24, כאשר בתשובה לשאלה מהו המספר, השיב: "**וואלה זה שאלה, לא יודע באמת**" (שורה 20); בתשובה לשאלה ישירה של החוקר האם מספר הטלפון שלו הוא המנוי המסתיים בספרות 4420, השיב "**וואלה לא יודע, לא יודע את המספר שלי**" (שם, שורות 320-321).

כמו כן, חזר ושלל המשיב בחקירתו את הטענה כי הוא האדם המתועד בהאזנות הסתר - הן אלה שנקלטו ביום ביצוע העבירה, והן ההאזנות המאוחרות יותר (לגביהן נקבעה זהות הקולות).

10. לאחר עיון בחומרי החקירה ושמיעת טענות ב"כ הצדדים, אני קובע כי **הובאו ראיות לכאורה לכך שהמשיב 5 הוא שעשה לכאורה שימוש במנוי בטלפון שמספרו מסתיים בספרות 4420, ועל כן הוא זה ששוחח עם, בן דודו, המשיב 1, בשיחות מיום 27.4.23 שנקלטו באמצעות האזנת הסתר.**

11. ראשית, קולו של המשיב זוהה בארבע שיחות שנערכו בין מנוי הטלפון שמספרו מסתיים בספרות 4420 לבין משיב 1, במועדים מאוחרים למועד ביצוע העבירה (חודשים מאי ויולי 2023). אכן, זיהוי הקול נלמד ממזכר שערך המשקלט, ולא נערכה חוות דעת בעניין זה. עם זאת, בשלב זה בו נבחן הפוטנציאל הראייתי של חומר הראיות, די במזכר האמור כדי לבסס לכאורה את הטענה כי הדובר בשיחות הוא המשיב 5, ומקומן של הטענות

בעניין זה להתברר במסגרת התיק העיקרי. כך גם נקבע בפסיקה:

"בא-כוח העורר טען כאמור כי אין לקבל את זיהוי קולו של העורר, אשר נעשה במזכר על ידי המשקלט, רס"ר אלעד קיסוס, ללא שנערך זיהוי קול באמצעים טכנולוגיים במעבדה מתאימה. אלא שהלכה היא כי לזיהוי קול באמצעות "אוזן אדם" ינתן משקל ראיתי, אף אם זיהוי באמצעות השוואה במעבדה הוא זיהוי מדויק יותר ... כאשר טענות באשר לזיהוי קולו של נאשם, דינן להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר" (בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.18), וההפניות שם).

12. שנית, מנוי הטלפון האמור רשום ע"ש אשתו של המשיב, אולם לדבריו היא עושה שימוש במספר אחר. כמו כן, אישר המשיב בחקירתו כי הוא משתמש במנוי אשר רשום ע"ש אשתו, לא שלל את הטענה כי עשה שימוש במנוי שמספרו מסתיים בספרות 4420, וטען כי מספר הטלפון שלו אינו זכור לו.

13. יצוין כי המבקשת טענה עוד כי מכשיר הטלפון שנתפס ברשותו של המשיב עשה שימוש במספר המנוי האמור, אולם לא הוגשו לי ראיות המלמדות על כך.

14. סיכומו של עניין זה, **הובאו ראיות לכאורה לכך שהמשיב 5 הוא המתועד בשיחות שניהל משיב 1 ביום 27.4.23, ונקלטו בהאזנות הסתר המצויות בחומר החקירה.**

האם תוכנן של השיחות מלמד על קיומן של ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת?

15. השיחות הרלוונטיות בין המשיב 5 למשיב 1 התקיימו ביום 27.4.23, זמן קצר לאחר שהמשיב 1 בא בדברים עם הסוכן לגבי מפגש בין השניים.

בשעה 15:03 התקשר המשיב 1 למשיב 5 ואמר לו "הוצאתי אותו מירושלים"; המשיב 5 ענה לו "טוב בסדר, תסמוך על האל" (שיחה 166).

בשעה 15:22, התקשר המשיב 1 למשיב 5, שאל אותו "איפה"; המשיב 5 ענה לו "כן, הנה אני רוצה להתקשר אליו, רוצה לראות איפה הוא דקה"; המשיב 1 אומר "יאללה בכבוד שלך גבר עוד 10 דקות מגיע אלי"; משיב 5 עונה "יאללה אבדוק אותו ביי" (שיחה 167).

בשעה 15:31 מתקשר משיב 5 למשיב 1. משיב 5 מעדכן "בדווי ואללה נתקע באזור תעשיה, הנה הוא חוזר מהאזור תעשיה", ומשיב 1 עונה לו "אבל אני הגבר בא אלי מירושלים הנה 10 דקות הוא מגיע" ובהמשך

עמוד 4

"למה שאתה לא תבוא ותן לי את זה". המשיב 5 עונה לו שאין לו רכב. בהמשך, אומר משיב 1: "הוא עוד 10 דקות מגיע בכבוד שלי, לפני חצי שעה אמר לי שהוא יוצא ... תסמוך על האל אני מחכה, אגיד לו 10 דקות" (שיחה 170).

בשעה 15:42 מתקשר משיב 1 למשיב 5, ואומר לו **"עוד מעט הגבר אצלי בכבוד שלי"**, ומשיב 5 עונה לו **"חאלס בסדר אמרתי לך אחי, אל תדאג, יא גבר"**. משיב 5 עונה **"אני רוצה לתת לו ושילך, שילך, אני לא רוצה שישב אצלי, אני לא רוצה שיראו אותו שהוא יושב איתי"**, ובהמשך אומר **"יאללה כמה דקות הוא בשכונה בכבוד שלי"** (שיחה 171).

בשעה 15:58 מתקשר שוב משיב 1 למשיב 5; האחרון מעדכן ש**"עכשיו התקשרתי אליו, אמר לי עכשיו יצאתי משם, הנה אני הולך, אני בדרך"**. משיב 1 עונה **"הוא לא יכול לזרז את זה, הגבר אצלי"**. המשיב 5 עונה **"מוכנים אחי, הוא רוצה לקחת אותם, וימסור לי את זה יא זלמה"**. המשיב 1 שואל: **"אתה תביא אותם"**, ובהמשך אומר **"אני מפחד שיבריז לנו המנייק הזה"**. המשיב 5 עונה: **"לא יא זלמה, אם הרכב שלי פה, אני מביא אותם ... בינתיים אני בלי רכב"**. משיב 1 מנחה את משיב 5: **"אתן לא לשבת אצלי עוד מעט, תביא את זה ישירות, אל תלך לבית של סאבא, והם אצלך"**. משיב 5 שואל: **"טוב בסדר, לבית שלך?"** ומשיב 1 משיב בחיוב (שיחה 174).

בשעה 16:26 מתקשר שוב משיב 1 למשיב 5; משיב 5 מעדכן **"עוד כמה דקות אני אצלך בדווי, כמה דקות, אני בדרך אליך, כמה דקות אצלך ... כמה דקות אצלך הנה הם אצלי"** (שיחה 177).

בשעה 16:29 מתקשר משיב 1 למשיב 5. משיב 5 מוסר **"בדווי הנה אני ברמזור, אחי 2 דקות אצלך"**. המשיב 1 עונה לו **"יא זלמה, הגבר השתעמם"**. משיב 5 עונה **"ואללה ליד הרמזור אחי, הנה 2 דקות אצלך, ליד הרמזור"**. משיב 1 עונה **"הנה אני יוצא אליך, לחניה ..."** (שיחה 178).

אין חולק על כך שמספר דקות לאחר מכן, בוצעה עסקת הסמים בין המשיב 1 לבין הסוכן.

16. המערכת הראייתית שהניחה המבקשת בעניינו של המשיב 5 היא נסיבתית באופיה. כפי שנקבע בפסיקה לא אחת, גם בראיות נסיבתיות יש כדי להביא למעצרו של נאשם עד לתום ההליכים, ובלבד שמדובר בראיות בעלות עוצמה, אשר משתלבות ומצטברות זו לזו לכדי "מסכת ראייתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס הרשעה בסיום ההליך העיקרי" (בש"פ 8276/15 דהרי נ' **מדינת ישראל** (23.12.2015)); במסגרת זו, נבחנת גרסתה המפלילה של התביעה אל מול גרסת החפות המתחרה של הנאשם; על בית המשפט לבחון האם ראיות התביעה הן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה, או שקיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל (בש"פ 127/22 **מדינת ישראל נ' הייב** (6.2.2022)).

17. לאחר ששמעתי טענות ב"כ הצדדים וקראתי את חומרי החקירה, **סבורני כי המבקשת הניחה תשתית**

ראייתית לכאורית להוכחת העבירה המיוחסת, אשר על אף מורכבותה, עומדת ברף הנדרש לשלב זה.

18. במוקד התשתית הראייתית, השיחות בין משיב 5 למשיב 1, בן דודו, שנקלטו בהאזנות הסתר. במסגרת פרק זמן קצר בן כשעה וחצי, מקיימים המשיב 5 ומשיב 1 מספר שיחות. המשיב 1 מאיץ במשיב 5 שוב ושוב, לנוכח פגישה קרובה של משיב 1 עם אדם אחר שמגיע מירושלים. עולה מן השיחות כי משיב 1 אמור לתת לאותו אדם דבר מה, ואינו מעוניין שהאדם האחר ימתין אצלו. מן השיחות עולה כי חבירתו של משיב 5 למשיב 1 בטרם פגישתו של משיב 1 עם אותו אחר הינה הכרחית לצורך קיום הפגישה, וכי משיב 5 אמור למסור למשיב 1 דבר מה.

שיחות אלה מתקיימות זמן קצר לאחר שהמשיב 1 מסכם עם הסוכן על פגישה ביניהם; כמו כן, זמן קצר לאחר שהמשיב 5 מודיע למשיב 1 שהוא מגיע אליו בעוד 2 דקות, מתקיימת עסקת הסמים בין משיב 1 לבין הסוכן.

19. השיחות בין משיב 5 לבין משיב 1 מלמדות לכאורה על קשר אינטנסיבי בין השניים בפרק זמן קצר, במהלכו ממתין משיב 1 כי משיב 5 יעביר אליו דבר מה, על מנת שמשיב 1 יעבירו לאחר עמו יפגש זמן קצר לאחר מכן. ברקע, הקשר בין המשיב 1 לבין הסוכן, ועסקת הסמים שהתקיימה ביניהם בסמוך מאד לאחר מכן.

20. מקובלת עלי טענת המבקשת כי חיזוק לתשתית הראייתית ניתן למצוא גם בהאזנות הסתר לשיחות בין משיב 1 לבין משיב 5 מיום 29.5.23. בשיחות אלה, פונה משיב 1 למשיב 5: "**הגבר שלי של פעם קודמת שלקחת מאתיים חמישים ... אמרתי לו תראה אותו בשבילי ובדקת אותו, אה אני רוצה שלוש מאות אבל תנסה להוריד ממנו עוד קצת אם אתה יכול בכבוד שלך**". המשיב 5 עונה לו "**עכשיו אבדוק אותו ביי**", והשניים מנהלים שיח על מספרים, אשר נראה כי מתייחסים למחיר (שיחה 453 ושיחות נוספות).

הגם שעולה שבסופו של דבר לא הגיעו הדברים לכדי מעשה (משיב 1 בשיחה 475: "**לא לא חלאס חלאס חלאס סידרתי אותו**"), והגם שלמשיב 5 לא יוחסה כל עבירה בעניין זה, הרי שהקשר הדברים, על רקע העבירה המיוחסת למשיב 1 במסגרת אישום מס' 3 שעניינה מכירת סמים לסוכן ביום 29.5.23 - מחזקת את התשתית הקיימת נגד משיב 5 בנוגע לאירוע מיום 27.4.23.

21. בנסיבות אלה, מצופה היה ממשיב 5 לספק הסבר סביר כלשהו, אשר מתיישב עם מערכת הראיות המסבכת אותו בביצוע העבירה; עם זאת, המשיב 5, אשר שלל בחקירותיו בתוקף את הטענה כי הוא האדם המתועד בהאזנות הסתר, לא מסר כל הסבר תמים אשר עשוי להתיישב עם הראיות המפלילות.

22. סיכומו של דבר, בהינתן הראיות המפלילות ובהיעדר כל הסבר חילופי לגרסת המבקשת, **אני קובע כי על אף מורכבותה, התשתית הראייתית הלכאורית שהונחה בעניינו של משיב 5 עומדת ברף הנדרש לצורך שלב זה.**

עילת מעצר

23. המעשה המיוחס למשיב 5 מקים עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות. המשיב 5 העביר למשיב 1 כמות נכבדה של כ- 300 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA, אותן מכר המשיב 1 לאחר מכן לסוכן המשטרתי.

24. נוסף על כך, לחובת המשיב שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות לזו המיוחסת לו בתיק זה, מן השנים 2015 ו- 2019, בגין נדון לתקופות מאסר בנות 7 ו- 14 חודשים בהתאמה.

25. כפי שציינה המבקשת, הכלל בעבירות של סחר בסמים הוא מעצר; על רקע זה, לנוכח העבירה המיוחסת, סוג הסם וכמותו, וכן לנוכח קיומו של עבר פלילי רלוונטי, קיימת על פני הדברים הצדקה להפנות את המשיב לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר מעצר על מנת לבחון את אפשרות שחרורו.

26. עם זאת, ולא בלי התלבטות, מצאתי בנסיבות העניין לבחון את אפשרות העברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני כבר עתה. זאת, לנוכח חלופי הזמן מאז בוצעה לכאורה העבירה, וכן על רקע ההחלטה שניתנה בעניינו של משיב 1.

27. פרק הזמן של למעלה משנה אשר חלף מאז בוצעה לכאורה העבירה המיוחסת למשיב 5, מקהה במידה מסויימת את המסוכנות הנלמדת מן המעשה.

בהקשר זה אפנה להחלטת בית המשפט המחוזי מרכז (כב' הש' מיכלס) בעמ"ת 60943-06-23 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (2.7.23). באותו עניין קיבל בית המשפט המחוזי ערר על החלטה לעצור נאשם בעבירות של סחר בסמים עד קבלת תסקיר; בית המשפט המחוזי הורה על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני בלא תסקיר, תוך מתן ביטוי מוגבר לחלופי הזמן (כשנה) מאז בוצעו העבירות. אכן, בעניין האמור דובר בסם מסוג קנביס. עם זאת, מדובר היה ב- 36 עסקאות, עבירה נוספת של הפרת הוראה חוקית שיוחסה לנאשם, כתב אישום נוסף תלוי ועומד נגדו בעבירות דומות, וכן בנאשם אשר הפעיל אחרים כשליחים במסגרת מערך עברייני שמטרתו הפצת סמים. נתונים מחמירים אלה אינם מתקיימים בעניינו של המשיב שבפני, לו מיוחסת עבירה אחת של סחר בסמים, בלי להקל ראש כמובן.

28. כמו כן, נתתי דעתי להחלטה שניתנה על ידי בעניינו של משיב 1 ביום 7.5.24, במסגרתה הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני; זאת, בעיקר על רקע חלופי הזמן כאמור, וכן העובדה כי לא נעתר לפניית נוספות של הסוכן במהלך השנה שחלפה מאז ביצוע העבירות. גם לחובת המשיב 1 עמד עבר פלילי, לרבות בעבירות סמים, אולם דובר בעבירות שהתיישנו; ההרשעות בעבירות סמים היו מן השנים 2010 ו- 2013.

המבקשת לא עררה על החלטתי בעניינו של משיב 1.

29. אכן, עברו הפלילי של המשיב 5, הכולל שתי הרשעות בעבירות סמים, הינו משנים מאוחרות יותר (2015 ו-)

2019) מאלה של הרשעותיו של משיב 1. לכן, כפי שצינתי לעיל, אם היו עומדים נתוניו של המשיב 5 לבדם, היה ככל הנראה מקום להפנותו לשירות המבחן בטרם תיבחן אפשרות שחרורו. עם זאת, בנסיבות הפרשה דנן, החלטה כזו תביא, לטעמי, לתוצאה בלתי צודקת: משיב 5 יוותר במעצר עד להגשת תסקיר בעניינו, בעוד משיב 1, אשר היה שותפו של משיב 5 לעבירה - כמי שמכר את הסמים לסוכן ועמד בקשר עמו, ומיוחסת לו עבירה דומה נוספת (במסגרת האישום השלישי) - שוחרר מבית המעצר בלא תסקיר.

30. אציין בהערות אגב כי עניינו של המשיב 5 מאובחן לקולא מעניינם של שני המשיבים אשר הופנו לקבלת תסקיר בהליך זה בטרם בחינת שחרורם, משיבים 2 ו-4: למשיב 2 מיוחסות עבירות במסגרת שלושה אישומים; והמשיב 4 ביצע לכאורה את העבירה המיוחסת לו כאשר נוסף על עברו הפלילי, תלוי ועומד נגדו כתב אישום המייחס לו עבירה דומה לזו בה הוא נאשם כעת.

31. הנסיבות שפורטו לעיל, ועיקרן - משך הזמן הארוך שחלף מאז ביצוע העבירה וכן ההחלטה בעניינו של משיב 1 - מהוות טעמים המצדיקים העברה לפיקוח אלקטרוני בלא תסקיר, כנדרש על פי סעיף 22ג לחוק המעצרים. תסקיר מעצר יוגש לאחר שחרורו של המשיב מבית המעצר, לקראת דיון מעקבי שייקבע בעניינו.

32. אשר על כן, ותוך שער אני לעובדה כי מדובר בהחלטה גבולית, אהיה נכון לבחון את העברתו של המשיב 5 למעצר בפיקוח אלקטרוני, בהינתן חוות דעת חיובית של מנהלת האיזוק, לאחר שיציג מערך פיקוח אנושי שיאושר על ידי בית המשפט, ותוך קביעת ערבויות כספיות הולמות.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ד, 12 מאי 2024, במעמד הצדדים.